

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 301/2024
21.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 97/22 од 3.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 170/23 од 04.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2024. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 97/22 од 3.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 170/23 од 04.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 97/22 од 13.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени наведену казну не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу одредбе члана 297. став 5. у вези члана 86. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 4 (четири) месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка насталих пред судом, износ од 25.630,00 динара, те на име трошкова вештачења насталих пред ОЈТ, износ од 75.556,25, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 170/23 од 04.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе и одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Предложио је да буде обавештен о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на исказу сведока оштећене ББ датом на записнику о испитивању сведока пред Окружним јавним тужиоцем у Бања Луци дана 15.10.2021. године и на исказу сведока оштећене ВВ, који је дала на записнику сачињеном пред Основним судом у Горњем Милановцу, ван главног претреса, дана 28.09.2022. године. Као разлог незаконитости исказа сведока оштећених ББ и ВВ, бранилац окривљеног наводи да су ови искази прибављени супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП, јер орган поступка није упутио позив браниоцу окривљеног АА, ради присуствовања доказној радњи испитивања сведока оштећених, при чему се, по ставу браниоца, овакво незаконито поступање јавног тужиоца односно суда, у конкретном случају није могло отклонити испитивањем сведока оштећених на главном претресу.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је Окружни јавни тужилац у Бања Луци на записнику број Т13 0 КТМПОМ 0057772 21 од 15.10.2021. године, по замолници ОЈТ у Горњем Милановцу испитао сведока ББ, као и да је на записнику К 97/22 од 28.09.2022. године, пред Основним судом у Горњем Милановцу, свој исказ, ван главног претреса,

дала сведок оштећена ВВ. Такође из списка предмета произлази да браниоцу окривљеног, од стране јавног тужиоца односно суда, није упућен позив да присуствује испитивању наведених сведока оштећених.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да су наведени искази, које су сведоци оштећене дале на записницима сачињеним пред Окружним јавним тужиоцем у Бања Луци односно пред Основним судом у Горњем Милановцу, прибављени супротно одредби члана 300. став 1. и 6. ЗКП. Међутим, оба наведена сведока су испитана на главном претресу, и то сведок ББ, дана 22.03.2023. године, а сведок ВВ дана 26.12.2022. године, којим главним претресима су присуствовали окривљени и његов бранилац, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка. Како су наведени сведоци на главном претресу изнели сва своја сазнања о догађају у складу са законском обавезом, а у оквиру сведочења поновили наводе констатоване у записницима од 15.10.2021. године односно од 28.09.2022. године, с тим што су промениле своје исказе у делу који се односи на место на коме је дошло до контакта између њих и возила којим је управљао окривљени, то се, имајући у виду јединство ове доказне радње, њихови претходни искази дати пред јавним тужиоцем односно пред судом, ван главног претреса, не посматрају као посебни докази, јер чине целину са исказима датим на главном претресу, којима је конвалидирано право окривљеног и браниоца да ове исказе оспорава, те поставља питања сведоцима у директном испитивању, чиме је очувано право на правично суђење.

Имајући у виду да је недостатак на који указује бранилац – да је испитивање сведока оштећене ББ пред јавним тужиоцем, а сведока оштећене ВВ пред судом, ван главног претреса, обављено без уредног обавештавања браниоца окривљеног, отклоњен на главном претресу непосредним испитивањем сведока оштећених, то Врховни суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога на штету окривљеног није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Поред овога, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац у образложењу захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, истицањем да је претрес одржан без лица чије је присуство на главном претресу обавезно.

Такође, наводи којима бранилац указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, док изношење сопственог виђења чињеница које из доказа изведених током поступка произилазе, као и оцена исказа сведока оштећених ББ и ВВ, са којом полемише бранилац у поднетом захтеву, спада у чињенична утврђења, у смислу члана 440. ЗКП, о којима су првостепени и другостепени суд изнели образложење.

Међутим, Врховни суд ове наводе браниоца није разматрао, јер битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и 11) ЗКП и повреда одредбе

члана 440. ЗКП, не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић